

JUSTITS MINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. november 2012
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Christina Thode Hansen
Sagsnr.: 2012-0037-0017
Dok.: 571760

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til ændring af lov om renter ved forsinket betaling m.v., lov om erstatningsansvar og lov om forsikringsaftaler (Gennemførelse af direktiv om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner samt ændring af rentesatsen i visse formueretlige love) (L 14), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. oktober 2012.

Morten Bødskov

/

Rikke-Louise Ørum Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til ændring af lov om renter ved forsinket betaling m.v., lov om erstatningsansvar og lov om forsikringsaftaler (Gennemførelse af direktiv om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner samt ændring af rentesatsen i visse formueretlige love) (L 14):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 15. oktober 2012 fra Håndværksrådet, jf. L 14 - bilag 3.”

Svar:

1. I henvendelsen gentager Håndværksrådet den bekymring, som Håndværksrådet har givet udtryk for i sit høringssvar over den betænkning, der ligger til grund for lovforslaget (betænkning nr. 135/2012).

Bekymringen angår forslaget om, at betalingsfristen i transaktioner mellem erhvervsdrivende kan overstige 60 dage, hvis dette udtrykkeligt er blevet accepteret af kreditor. Håndværksrådet frygter, at de 60 dage vil blive standardbetalingsfristen mellem erhvervsdrivende, og foreslår derfor, at der skal gælde en maksimal betalingsfrist på 30 dage.

2. Der kan i den forbindelse henvises til pkt. 2.3 i den kommenterede høringsoversigt. Det tilføjes, at det fremgår af artikel 3, stk. 5, i direktiv 2011/7/EU (som implementeres med lovforslaget), at medlemsstaterne skal sikre, at betalingsfristen i transaktioner mellem erhvervsdrivende ikke overskrider 60 dage, medmindre andet er udtrykkeligt aftalt i kontrakten og forudsat, at det ikke klart er urimeligt over for kreditor.

Indførelsen af en absolut betalingsfrist på 30 dage i transaktioner mellem erhvervsdrivende ville således betyde en merimplementering af direktivet.

Som det fremgår af pkt. 3.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, finder Justitsministeriet, at virksomheders aftalefrihed bør bevares i videst mulige omfang.

Som videre anført udgør aftalevilkår om betalingsfrister ét af de parametre, som virksomheder konkurrerer på. Indførelse af en absolut betalingsfrist på 30 dage kan derfor betyde, at en dansk virksomhed bliver fravalgt til fordel for en udenlandsk virksomhed, som kan tilbyde mere attraktive betalingsvilkår.

Med lovforslaget fastholdes det grundlæggende princip om parternes aftalefrihed – også i forhold til fastlæggelsen af betalingsfristen – og der fastsættes således ikke med lovforslaget en almindelig betalingsfrist på 60 dage.

Med lovforslaget indføres dog det skærpede krav i forhold til retstilstanden i dag, at en kredittid på mere end 60 dage alene kan opnås, hvis kreditor udtrykkeligt har accepteret dette i kontrakten, og forudsat at den længere betalingsfrist ikke er urimelig over for kreditor.

Der kan i øvrigt henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende lovforslaget.